

Категорія справи № 214/2842/23: Цивільні справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають із сімейних відносин, з них; про розірвання шлюбу.

Надіслано судом: 15.06.2023. Зареєстровано: 15.06.2023. Оприлюднено: 16.06.2023.

Номер судового провадження: 2/214/3035/23

Справа № 214/2842/23

2/214/3035/23

Р І Ш Е Н Н Я

Іменем України

(заочне)

15 червня 2023 року м. Кривий Ріг

Саксаганський районний суд м. Кривого Рогу Дніпропетровської області у складі:

головуючого судді Ткаченка А.В.,

за участю:

секретаря судового засідання Попкової Ю.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду, *при заочному розгляді*, в порядку спрощеного позовного провадження цивільну справу № 214/2842/23 за позовною заявою представника ОСОБА_1 адвоката Сліпенського Романа Степановича до ОСОБА_2 про розірвання шлюбу, -

Представники: від позивача адвокат Сліпенський Р.С.,

ВСТАНОВИВ:

Адвокат Сліпенський Р.С., діючи від імені та в інтересах ОСОБА_1, звернувся до суду з позовною заявою шляхом направлення поштовою кореспонденцією 07 квітня 2023 року (надійшла до суду 25 квітня 2023 року), в якій просив суд розірвати шлюб, укладений між ОСОБА_1 та ОСОБА_2, зареєстрований 28 жовтня 2005 року Саксаганським відділом державної реєстрації актів цивільного стану реєстраційної служби Криворізького міського управління юстиції у Дніпропетровській області, актовий запис №757; після розірвання шлюбу залишити ОСОБА_1 прізвище «ОСОБА_3» без змін; стягнути з відповідача на користь позивача судовий збір в розмірі 1073 грн. 60 коп.

Пред'явлені вимоги мотивовано тим, що 28 жовтня 2005 року між сторонами було укладено шлюб, зареєстрований Саксаганським відділом державної реєстрації актів цивільного стану реєстраційної служби Криворізького міського управління юстиції у Дніпропетровській області. Від шлюбу вони мають спільну малолітню доньку ОСОБА_4. ІНФОРМАЦІЯ_1, яка проживає з матір'ю ОСОБА_1, спір про визначення місця проживання дитини між ними відсутній. Шлюбно-сімейні стосунки між подружжям не склались у зв'язку з відсутністю взаєморозуміння, різними поглядами на сімейне життя, несумісністю характерів, байдужістю до життя та проблем один одного, що призвело до втрати почуття любові, взаємоповаги, без чого існування сім'ї є неможливим. Дійсне місце перебування ОСОБА_2 позивачеві невідоме, з 15 грудня 2020 року та по теперішній час він перебуває у розшуку за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст.185 КК України та переховується від суду, на встановлення його місця знаходження проводяться оперативно-розшукові

заходами працівниками ВП № 5 КРУП ГУНП в Дніпропетровській області. Поновлення шлюбних стосунків між ними позивач вважає неможливим, оскільки шлюб носить формальний характер, а його збереження на майбутнє суперечитиме її інтересам. Надання строку на примирення вважає недоцільним, оскільки сенсу підтримувати стосунки в майбутньому вона не вбачає.

Ухвалою суду від 28 квітня 2023 року позовну заяву прийнято до розгляду з відкриттям спрощеного позовного провадження з повідомленням сторін (а.с.17).

Суд розглядає справу в порядку спрощеного позовного провадження за наявними у справі матеріалами. У встановлений судом строк жоден із учасників справи не подав клопотання про розгляд справи за їх участю в судовому засіданні.

Правом на участь в судовому засіданні позивач ОСОБА_1 та її представник адвокат Сліпенький Р.С. не скористались, останній подав клопотання про розгляд справи за відсутності позивача та його як представника. Позовні вимоги підтримав, наполягав на їх задоволенні, проти ухвалення заочного рішення не заперечував.

Відповідач ОСОБА_2, будучи належним чином повідомленим про дату, час та місце розгляду справи усіма можливими процесуальними способами, визначеними ст.128 ЦПК України, в судове засідання повторно не з'явився без повідомлення причин, відзив на позовну заяву не подав. Клопотань про відкладення розгляду справи, надання сторонам строку на примирення на адресу суду будь-якими засобами зв'язку не подавав.

Оцінюючи характер процесу, значення справи для сторін, обраний позивачем спосіб захисту, категорію та складність справи, а також враховуючи належне повідомлення відповідача, його неявку до суду без поважних причин, не подання відзиву у встановлений законом строк, суд вважає за можливе ухвалити по справі заочне рішення на підставі наявних доказів за відсутності заперечень позивача та її представника проти заочного розгляду справи, що відповідатиме п.1 ч.4 ст.274 ЦПК України.

Заяв, клопотань від учасників справи не надходило. Інші процесуальні дії не вчинялись.

Дослідивши письмові докази по справі, надавши їм оцінку в сукупності, суд приходять до висновку про можливість задоволення позову, виходячи з такого.

Судом встановлено, що 28 жовтня 2005 року між ОСОБА_2 та ОСОБА_1 (дошлюбне прізвище ОСОБА_5) було укладено шлюб, зареєстрований Саксаганським відділом державної реєстрації актів цивільного стану реєстраційної служби Криворізького міського управління юстиції в Дніпропетровській області, актовий запис № 757 (свідоцтво про шлюб серії НОМЕР_1, видане повторно 15 червня 2021 року, а.с.8).

Від шлюбу сторони мають спільну малолітню доньку ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_1, що слідує зі свідоцтва про народження серії НОМЕР_2 від 28 листопада 2018 року (а.с.9). Як вказувала позивач, дитина проживає разом з нею, спір про визначення її місця проживання між сторонами відсутній.

Шлюбно-сімейні стосунки між подружжям не склались у зв'язку з відсутністю взаєморозуміння, різними поглядами на сімейне життя, несумісністю характерів, байдужістю до життя та проблем одного з них, що призвело до втрати почуття любові, взаємоповаги, без чого існування сім'ї неможливе. Дійсне місце перебування ОСОБА_2 позивачеві невідоме, з 15 грудня 2020 року він перебуває у державному розшуку за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст.185 КК України, що слідує з відповіді ВП № 5 КРУП ГУНП в Дніпропетровській області від 06 вересня 2022 року (а.с.10). Поновлення шлюбних стосунків між ними позивач вважає неможливим, оскільки шлюб носить формальний характер, а його збереження на майбутнє суперечитиме її інтересам.

Відповідно до ст.24 СК України, шлюб ґрунтується на вільній згоді жінки та чоловіка. Шлюб це сімейний союз, при цьому слово «сімейний» засвідчує, що шлюб створює сім'ю, а слово «союз» підкреслює договірну природу шлюбу, зумовлює його добровільний характер.

Частина перша статті 8 Конвенції про захист прав та основоположних свобод передбачає право особи на повагу до свого приватного та сімейного життя.

Відповідно до ч.2 ст.104, ч.3 ст.105 СК України, шлюб припиняється внаслідок його розірвання за позовом одного з подружжя на підставі рішення суду згідно ст.110 СК України.

Як передбачено ч.2 ст.112 СК України, суд постановляє рішення про розірвання шлюбу, якщо буде встановлено, що подальше спільне життя подружжя і збереження шлюбу суперечило б інтересам хоча б одного із них, інтересам їх дітей.

Отже, зважаючи на принципи рівноправності жінки і чоловіка, закон вимагає, щоб згода на одруження була взаємною. Принцип добровільності шлюбу є чинним не лише на стадії його реєстрації, а і під час знаходження в шлюбі, що зумовлює можливість добровільного розірвання шлюбу, про що записано в статті 16 Конвенції «Про дискримінацію жінок» в частині 1 підпункту «с», «однакові права і обов'язки під час шлюбу і після його розірвання».

Відповідно до позиції Верховного Суду, викладеної в постанові від 11 червня 2019 року у справі №605/434/18, яку кореспондує п.10 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 21 грудня 2007 року №11 «Про практику застосування судами законодавства при розгляді справ про право на шлюб, розірвання шлюбу, визнання його недійсним та поділ спільного майна подружжя», у випадку виявлення обставин або фактів під час розгляду справи, які свідчать про неможливість збереження шлюбу з позицій моралі та з позицій інтересів подружжя або їх дітей, суд повинен уникати формалізму та не надавати строку на примирення.

Суд не застосовує положення ст.111 СК України, яка є диспозитивною, оскільки в судовому засіданні зібрано достатньо доказів, які підтверджують, що подальше спільне життя подружжя і збереження сім'ї стали неможливими, а збереження шлюбу суперечитиме їх інтересам, моральним засадам, адже позивач, діючи через представника, наполягає на розірванні шлюбу, відповідач своїх заперечень проти його розірвання у встановлений законом строк суду не надав, клопотань про надання строку на примирення не заявляв.

Відповідно до ч.2 ст.114, ч.3 ст.115 СК України, у разі розірвання шлюбу судом, шлюб припиняється в день набрання чинності рішенням суду про його розірвання. Документом, що засвідчує факт розірвання шлюбу судом, є рішення суду про розірвання шлюбу, яке набрало законної сили.

Аналізуючи викладене, виходячи із фактичних взаємин подружжя, дійсних причин розірвання шлюбу, а також того, що подальше спільне життя подружжя і збереження шлюбу суперечитиме інтересам позивача, суд дійшов висновку, що позовні вимоги підлягають задоволенню.

Згідно зі ст.113 СК України особа, яка змінила своє прізвище у зв'язку з реєстрацією шлюбу, має право після розірвання шлюбу надалі іменуватися цим прізвищем або відновити своє дошлюбне прізвище.

Із свідоцтва про шлюб серії НОМЕР_1, виданого повторно 15 червня 2021 року (а.с.8) слідує, що під час державної реєстрації шлюбу позивач змінила дошлюбне прізвище « ОСОБА_5 » на « ОСОБА_3 », яке суд вважає за можливе залишити без змін з урахуванням відповідної вимоги позивача щодо цього.

Вирішуючи питання про розподіл судових витрат відповідно до ст.141 ЦПК України, суд вважає за необхідне витрати по сплаті судового збору в сумі 1073 грн. 60 коп., понесені позивачем та документально підтверджені стягнути з відповідача на її користь.

Керуючись ст.ст.4, 5, 13, 19, 76-81, 89, 95, 133, 136, 141, 247 ч.2, 258-259, 263-265, 274 ч.4, ст.ст.280-284, 287, 354, 355 ЦПК України, суд, -

УХВАЛИВ:

Позовні вимоги представника ОСОБА_1 адвоката Сліпенького Романа Степановича до ОСОБА_2 про розірвання шлюбу задовольнити.

Шлюб між ОСОБА_2 та ОСОБА_1 (дошлюбнепрізвище ОСОБА_5), зареєстрований 28 жовтня 2005 року Саксаганським відділом державної реєстрації актів цивільного стану реєстраційної служби Криворізького міського управління юстиції в Дніпропетровській області, актовий запис № 757 розірвати.

Після розірвання шлюбу прізвище ОСОБА_1 залишити без змін « ОСОБА_3 ».

Стягнути з ОСОБА_2 на користь ОСОБА_1 1073 грн. 60 коп. в рахунок відшкодування витрат по сплаті судового збору.

Шлюб припиняється у день набрання чинності рішенням суду про розірвання шлюбу. Рішення суду є документом, що засвідчує факт розірвання шлюбу.

Копію рішення суду про розірвання шлюбу після набрання ним законної сили надіслати до відділу державної реєстрації актів цивільного стану за місцем ухвалення рішення для внесення відомостей до Державного реєстру актів цивільного стану громадян та проставлення відмітки в актовому записі про шлюб відповідно до ч.2 ст.115 СК України.

Заочне рішення набирає законної сили, якщо протягом 30 днів з дня його підписання не подана заява про перегляд заочного рішення або апеляційна скарга, або якщо рішення залишено в силі за результатами апеляційного розгляду справи. Заочне рішення може бути переглянуте судом першої інстанції за письмовою заявою відповідача, оформленою згідно зі ст.285 ЦПК України та поданою протягом 30 днів з дня його підписання. Учасник справи, якому повне заочне рішення суду не було вручене у день його проголошення, має право на поновлення пропущеного строку на подання заяви про його перегляд, якщо така заява подана протягом 20 днів з дня вручення йому повного заочного рішення суду. У разі залишення заяви про перегляд заочного рішення без задоволення, заочне рішення може бути оскаржено відповідачем в загальному порядку безпосередньо до апеляційного суду шляхом подання апеляційної скарги протягом 30 днів з дати постановлення ухвали про залишення заяви про перегляд заочного рішення без задоволення.

Позивач та її представник мають право оскаржити заочне рішення в загальному порядку.

Відомості про сторін:

ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_2 , РНОКПП НОМЕР_3 , адреса реєстрації місця проживання:
АДРЕСА_1 .

ОСОБА_2 , ІНФОРМАЦІЯ_3 , РНОКПП НОМЕР_4 , адреса реєстрації місця проживання:
АДРЕСА_2 .

Заочне рішення суду складено та підписано без проголошення 15 червня 2023 року.

Суддя А.В. Ткаченко